

(opis dopisu)

Pane Navrátil, nerad Vás zklam, ale až mi vysvětlíte, jak a kdo vložil do hmoty schopnost samoorganizace, rád si Vaše stránky přečtu. Velkým zklamáním je pro mne pan Svršek, jehož některé pojmy (například ad ignorantiam) nebo požadavky na vědecké zkoumání využívám. Po tomto výroku „Jestliže tedy dáte do hromady šrotu hodinky se zabudovanou schopností vytvářet další hodinky, dostanete po čase místo chaosu vlastně uspořádanou sadu hodinek“ již odmítám dále Vaše internetové stránky číst.

Pan Svršek mi připomíná Hegela, který prohlásil, že myšlení je dialektické. Správně měl říct, **je i není dialektické**. Na jedné straně jsou u pana Svrška uvedeny požadavky pozorování a experimentu jako podstatu vědecké teorie na druhé straně vše odsouvá na miliardy let. Škoda, že se v některých lidech zastaví intelekt tváří v tvář zdravého rozumu, přestože jinak je jejich nadání od Boha neobyčejně významné (bez ironie).

Přírodovědci mi někdy připadají jako farizeové (a nejen mě, mohl bych uvést názory Schopenhauera na filosofy státních univerzit, nebo nepřijetí léku na vzteklinu pařížskými nabubřenci na Sorboně), chovají se stejně jako my ostatní a „nevěstky a celníci nás předejdou do království nebeského.

Zdraví a důslednost ve vědeckém posuzování světa přeje v novém roce

A.Malach, Třebíč Slavice 89

27.12.2007

(odpověď jsem)

Mladý muži (soudím že jím jste)

V úvodu bych dal názor, že věřící si rozdělují do různých kritérií, ale tu bych řekl tyto dvě : s

- a) věřící kteří >prostě< věří a příliš se nepletou do těch, co jsou bezvěrci a nevyčítají jim jejich postj
- b) věřící, kteří se naopak silně vznětlivě pouštějí do debat s nevěrci, aby je >znásilňovali< k víře.

Rád bych věřil, že nepatříte k té slupině věřících co zavrhuje vědu všude tam kde jí vyrábí bezvěrec.

Ptáte se mě a skoro nařizujete, abych vám vysvětlil „schopnost hmoty samoorganizace“ jinak se nebudete bavit ... už sám přístup je nevědecký a nerozumný...a myslím že nevoní ani věřícím. I tak Vám svůj názor řeknu, protože je to otázka dost zásadní. Já už tu hotovou pravdu o „samoorganizaci“ hmoty neznám, ale návrh na vysvětlení mám. (a totéž vysvětlení téměř stejně principiálně vysvětlí i „mého Boha“).

Samoorganizace složité hmoty vypadá složitě proto, že i složitost je „stavem na posloupnosti změn stavů“. Složitost a jednoduchost jsou koncovými „prvky“ těžé řady. Složitost se vyvíjí ze stavu jednoduchého. Tak se pustím do povídání o „jednoduchém stavu“. Věřím totiž na princip střídání symetrií s asymetriemi (do nějaké posloupnosti „vybraných“ a realizovaných stavů ze stavů k realizaci nabízených – říkám tomu mantinely vývěru postupového kroku). Věřím, že bez principu – zákonu o střídání symetrií s asymetriemi by tento vesmír neexistoval. Veškerý vývoj všeho v tomto vesmíru je „odkázán“ na platnost tohoto principu. To znamená, že složité se vyvinulo pod tímto principem z jednoduchého. Jak ? To za chvíli. Já mám a předkládám svou HDV tj. hypotézu kde se domnívám, že i hmota je vesmírem realizována z veličin jiných tj. z veličiny Délka a veličiny Čas. (zkráceně řečeno že hmota je „výrobek“ lokálních křivostí samotného časoprostoru, které na své cestě ke složitosti jsou nejprve jednoduššími útvary-vlnobalíčky „vyrobenými z toho časoprostoru“ (už na to stačí „jen“ tři vlnobalíčky → elektron, proton, neutron a lze z toho „zesložít“ováním“ vyrobit celou Mendelejevovu tabulku, celou chemii, celou biologii až k šroubovici DNA....pouze že tři „kousků“ jejich kombinačním zesložít“ováním a spojováním v multivlnobalíčky. Jak ? no a to je právě to podstatné ... někdo tomu říká samoorganizace ... a já tomu říkám, že změna stavu (nějakého zatraceně primitivního jednoduchého) ve stav jiný (už složitější ... může být i naopak : složitý v jednodušší) se děje právě podle zákona o střídání symetrií v asymetrie. Lidově a zertovně (ale velmi výstižně) jsem to nazval „principem horkého bramboru“...takto : vezměte si brambor a dvě dlaně. Brambor je vložen do jedné dlaně, čili v jedné dlani je „všechno“ a v druhé „nic“.(stav asymetrický, levá strana rovnice se nerovná

pravé straně rovnice). Nyní začněte přehazovat brambor z dlaně do dlaně a zvyšujte frekvenci až ... až ad-absurdum. Pak se ptejte : kdeže ten brambor je ? V pravé dlani ? či v levé dlani či uprostřed ? Kdy tu je „rovnováha stavu“ ? kdy bude platit symetrie ? už skoro ano, že, protože skoro $10^{5500} + 1 = 10^{5500}$ ... ba dokonce tu platí i to, že leví strana $10^{5500} = 10^{5500}$ protože ten brambor je někde uprostřed, čili ani zde ani tam...Kdyby tohoto principu střídání symetrií nebylo nic by se ve vesmíru nevyvíjelo. Dokonce ani zákony. (!) Tvrdím, tedy jsem přesvědčen, že když vezmete z vesmíru libovolný výsek jeho časoprostoru, že v něm nebude a není symetrie stavů a pokud je pak se to „brzy“ změní na asymetrii. Dostávám se k tomu, že „všeobjímající“ slovíčko samoorganizace hmoty do stavů složitějších je svou podstatou tím střídáním symetrií s asymetriemi. Jak k ní může dojít a dochází ? Už jsem to ve své HDV mnohokrát vysvětloval na mnoha příkladech. Nyní zopakuji ten, že Velký Třesk je právě tím „předělem“ mezi dvěma stavy, stavem předešlým a stavem následným (v tomto výroku je či není už cítit „čas“ ? posloupnost stavů lze jí postavit „bez toku času“?) Já se domnívám, že před Třeskem (těsně před Třeskem, což není třesk jakožto výbuch ale jen ona změna stavu) byl stav symetrický tedy časoprostor 3+3dimenzionální byl plochý – nekřivý, totálně euklidovský a proto v něm nebyla hmota (ani pole) ...hmota v té podobě jaká je po Třesku. Tento stav symetrický byl „jednotkový“ (!) interval na dimenzi délkové zvolený MUSEL být přiřazen k intervalu na dimenzi časové tak a tak, aby jejich vzájemný poměr „jednotek“ dával také jedna, a dával nekřivost systému časoprostoru 3+3 D ; čili $c/c = 1/1$. Po Třesku nastalo „křivení“ časoprostoru (podle už fungujícího Principu vesmíru o střídání symetrií s asymetriemi) , tak že nastal poměr intervalů na délkové dimenzi ku intervalu na časové dimenzi jako nejednotkový poměr. To je základem křivení – vlnění čp. A křivení čp vede i k výrobě „vlnobalíčků“ elementů hmotových (elektron, proton, neutron a další, kteréžto vlnobalíčky na Planckových škálách se pak propojují do dalších multivlnobalíčků) ; čili křivení čp vede do posloupnosti o nespočtu křivostí, do útvarů s „lokální křivostí“ = vlnobalíček...a to podle principu střídání symetrií s asymetriemi ... což v „bohaté“ posloupnosti volby možností dává „nespočet možností“ ale...ale objeví se nové pravidlo-zákon o „ mantinelech výběru z možných“ ... a jsme u té samoorganizace. Příroda ve stavech už pokročilých, složitých vybírá další postupový krok ke složitější hmotové struktuře „v mantinelech možností“, které počet volby stavů možností omezují. Ano, samoorganizaci ve složité fázi vývoje (ve stopstavu na posloupnosti vývoje) budeme moci porozumět a pochopit a zřejmě i napodobit a ovlivnit když jí poznáme (tu posloupnost) od samého začátku, od Třesku → jak se ta posloupnost rekrutovala, jak vybírala postupové kroky „zrealizované“ (na vývojové posloupnosti hotové) z kroků nabízených (před každou volbou následného kroku). Totiž ona ta posloupnost vývojové volby systémových složitostních stavů není lineární ani nějaká jednoduše nelineární a není jen „větvením do stromu výběru“ ... Stavů složitých mají, mohou mít „uvnitř“ multishluky vlnobalíčkovém monobloky neměnné (anebo i proměnné) a mění se jen „povrchové“ tvary multivlnobalíčku...to je ta komplexnost proměňování ...s ohledem na to co už „vygenerováno“ výběrem od Třesku bylo. Já se domnívám, že hledá-li se ona Teorie všeho, a možná zapsaná do jedné rovnice, že tato rovnice bude velmi podobná „posloupnosti“ stavů realizovaných i posloupnosti stavů možných nabízených. Domnívám se, že chemie, která předběhla fyziku v hledání poznání „jádra pudla“ by už mohla napsat dnes „univerzální“ zápisovou rovnici pro všechny chemické reakce kdyby ... kdyby ... a že by i biologie mohla napsat už dnes „univerzální“ zápisovou rovnici pro veškeré biologické pochody kdyby ... kdyby a že by tyto dílčí úseky tj. „kus univerzální rovnice chemické“ a „kus univerzální rovnice biologické“ mohly být těmi „fragmenty „z celé úplné univerzální rovnice“ kdyby... a ta že se bude zatraceně podobat i té povaze a vizi stavby DNA samotné kdyby byla tato rovnice napsána „znakovou řečí“ tak, aby už odbourala tu „rozbíjecí nekompatibilitu“ pro Univerzální rovnici, kdyby...kdyby byla už chemie schopna přepsat svou zápisovou techniku do binární podoby, dtto biologie a to podle toho posledního „kusu univerzální rovnice na úrovni fyziky“ tj. kdyby už konečně se pochopilo, že lze napsat všechny fyzikální interakce do rovnic pouze ze dvou znaků reprezentujících veličiny DELKU a ČAS. Já už jsem tento pokus začal (ikdyž s chybami a nedostatky) : napsal/přepsal jsem drtivou část všech dodnes známých fyzikálních interakcí do dvouznakové (binární) řeči...a tudy bude i cesta k přepsání i všech chemických rovnic-interakcí do takové rovnice která bude mít jen dva znaky (čili pomocí nul a jedniček, nebo těch dimenzí veličin délky a čas) ... a to jde, já to ukázal. To je zárodek nové cesty nejen k zápisu všeho do jediné rovnice, ale k poznání, že všechno je po Třesku vyrobeno jen ze dvou veličin.

Totíž já se domnívám, že i zákony, principy a další „omezení a podmínky pro chování hmoty“ se také rodí-vyvíjí-zjevují-vytvářejí-rodí-nastávají a to od Třesku postupně. Že po Velkém Třesku neexistovaly všechny zákony co je dnes známe ihned, že se i zákony (nejen fyzikální, ale i ty chemické a biologické) vyvíjely a sestavovaly se do posloupnosti postupně, že po Třesku například neexistoval zákon o reakci organismu lidského na penicilín, že neexistoval zákon o chování kyselin k zásadám atd. I zákony se vyvíjely a řadili se „v paralelní posloupnosti“ podél posloupnosti, která se vyvíjela pro zesložítování hmotových struktur. Samoorganizace není „libovolnou hrou“ přírody nazdařbůh, je velmi, velmi podmíněnou hrou vazeb **už zrealizovaných „stavů“ hmotových z čp...** a stavů „nabízených“ možných a pak stavů nakombinovaných

Pokud tu existuje „stav“ nazvaný „artefakt → veličina Délka a veličina Čas (obě jako >dvě strany jedné mince< jedné jakési před big-bangové Velveličiny a z nich se zrealizuje hmota) **a „stav“ nazvaný „zákon-pravidlo“, pak spojením z toho plyne filozoficko-logická rovnice**

A(artefakt) krát Z(zákon) = Vesmír. ... dokonce tato rovnice pojme i možnost úvahy o existenčnu versus neexistenčno a možnost úvahy o Bohu. Řeknu jen poznámku (více jsem o tom už řekl v HDV) že i Boha lze kvalifikovat jako „stav“ (vyhovující té rovnici) stav hmotový složitý (živý) i jednoduchý (neživý), tedy stav nehmotový, což je stav „zákona-zákonů“ – výrok „Bůh je zákon...např. zákonem o střídání symetrií s asymetriemi, **Bůh je cokoliv** v tomto vesmíru...extrémně je tedy i „Nic“...nebo „Všechno“. Bůh se rodí v nás (tak jak vesmír v nás lidech vyrábí tu nejsložitější hmotovou strukturu) a jednou bude tak složitý jako super-DNA. **My rodíme toho Boha (v nás)...**

JN, 28.12.2007

*****